

**КООРДИНАЦІЙНІ СПОЛУКИ Cu (ІІ) з N-ДОНОРНИМИ ЛІГАНДАМИ
ТА ДИЦІАНАМІДОМ: КРИСТАЛІЧНА СТРУКТУРА ТА МАГНІТНІ
ВЛАСТИВОСТІ**

Букриньов О. С., Нікітіна А. Д., Вітушкіна С. В.

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
annassty@gmail.com

Складна структура псевдогалогенідів та наявність в них різних донорних атомів призводять до їх різноманітних способів координації, що найчастіше всього проявляється в псевдогалогенідних комплексах переходних металів. Комплекси з цими іонами, включаючи дицианамід (dca , $N(CN)_2$), проявляють магнітні властивості так званих «молекул-магнітів» (SMM). Наприклад, моноядерні комплекси Cu^{II} з псевдогалогенідними лігандами мають повільну магнітну релаксацію в прикладеному або навіть нульовому магнітному полі, характерну для SMM. Повільна магнітна релаксація в SMM не обмежується негативною анізотропією, а й спостерігається в системі з легкоплощинною анізотропією (позитивним параметром D) і її походження зараз активно обговорюється в літературі.

Дана робота присвячена синтезу, дослідженню особливостей будови та магнітних властивостей нових комплексів Cu^{II} на основі дицианаміду (dca) з N-донорними пласкими лігандами такими як, 4-аміно-3,5-біс(піридин-2-іл)-1,2,4-триазол (abpt) та 2,2'-біхінолін (biqn). В ході досліджень з системи Cu^{II} — dca — abpt або biqn було одержано координаційні сполуки $[Cu(dca)_2(abpt)_2](1)$, $[Cu_2(dca)_2(\mu-OH)_2(biqn)_2] \cdot biqn$ (2), $[Cu_2(\mu-dca)_2(dca)_2(biqn)_2]$ (3), $[Cu_2(\mu-C_2H_5O)_2(dca)_2(biqn)_2]$ (4). Сполуки досліджували за допомогою елементного аналізу, ІЧ-спектроскопії, РСА, вимірювання магнітної сприйнятливості.

Вивчення кристалічної структури комплексів показало що, dca проявляє основні способи координації, виступаючи як кінцевий або містковий ліганд. При цьому центральний атом Cu^{II} реалізує два характерні координаційні числа 5 (комpleksi 2, 3, 4) та 6 (комплекс 1). Структури комплексів стабілізуються системою водневих зв'язків та π -взаємодією.

Дослідження магнітної сприйнятливості отриманих сполук вказує на наявність непрямої сильної та слабкої антиферомагнітної взаємодії в димерних комплексах 2 та 3, відповідно, за рахунок місткових лігандів OH^- та dca . Тоді як для комплекса 1 була підтверджена повільна релаксація намагніченості в ненульовому статичному магнітному полі, завдяки чому комплекс 1 можна віднести до індукованих полем SMM.